

Talan väckt den 28 februari 2023 – VB mot ECB**(Mål T-124/23)**

(2023/C 179/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* VB (ombud: L. Levi och A. Champetier, advokater)*Svarande:* Europeiska centralbanken**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 4 april 2022, varigenom sökanden informerades om att han inte beviljas dagtraktamente,
- vid behov ogiltigförklara beslutet av den 2 augusti 2022, med avslag på hans administrativa klagomål av den 2 juni 2022 mot nyssnämnda beslut att inte bevilja honom dagtraktamente,
- vid behov ogiltigförklara beslutet av den 19 december 2022, med avslag på hans klagomål av den 30 september 2022,
- tilldöma sökanden ett belopp om 9 270 euro (motsvarande dagtraktamente för en tremånaders period), jämte ränta beräknad enligt Europeiska centralbankens tillämpliga räntesats (ränta för huvudsakliga refinansieringstransaktioner) uppräknad med två procentenheter, från och med den 1 april 2022 till dess att full betalning av det yrkade beloppet sker,
- tilldöma sökanden symbolisk ersättning för den ideella skada han lidit med ett belopp om 1 euro,
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av artiklarna 4.1.1 och 4.5.1 i ECB:s personalbestämmelser, samt principerna om rättssäkerhet och avsaknad av retroaktiv verkan.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av principen om berättigade förväntningar.
3. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av omsorgsplikten.

Talan väckt den 13 mars 2023 – Nardi mot ECB**(Mål T-131/23)**

(2023/C 179/84)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Sökande:* Anna Nardi (Neapel, Italien) (ombud: advokaten M. De Siena)*Svarande:* Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska centralbanken (ECB), företrädd av dess ordförande Christine Lagarde, har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar på följande grunder:
 - a) För att ha förorsakat en värdeminskning på 626 134,29 euro för de värdepapper kallade SI FTSE.COPERP, vilka i förevarande ansökan nämns och beskrivs för första gången i punkt 2 i avsnittet "Bakgrund" i ansökan, som tillhörde Anna Nardi – motsvarande en värdeminskning med 81,54 procent jämfört med det ursprungliga värdet på investeringen, som var 767 856,16 euro – eftersom Christine Lagarde den 12 mars 2020, i egenskap av ordförande för ECB, gjorde det berömda uttalandet "Vi är inte här för att minska 'spreaden', det är inte ECB:s funktion", orsakade en betydande minskning av värdet på värdepapper på alla börser runt om i världen och med 16,92 procent på Milanos fondbörs. En sådan procentuell minskning har aldrig tidigare förekommit i den börsens historia. Med detta uttalande vid en presskonferens tillkännagavs för hela världen att ECB inte längre skulle stödja värdet på värdepapper som emitterats av länder i svårigheter och därmed tillkännagavs en fullständig förändring jämfört med den penningpolitiska inriktning som ECB antog när den leddes av den föregående ordföranden, som hade avslutat sitt mandat i november 2019.
 - b) För att på grund av ovannämnda beteende, och till följd av det ovannämnda kraftiga nedgången för Milanos börsindex, ha minskat värdet på sökandens tillgångar,
 - c) För att ha förorsakat en ekonomisk skada på 626 134,29 euro i faktisk skada och 912 673,83 euro i utebliven vinst.
 - d) För att således ha förorsakat en ekonomisk skada på totalt 1 538 808,12 euro.
 - e) För att ha förorsakat ideell skada till följd av psykiskt lidande för sökanden och dennes familj, samt skada för dennes heder och anseende samt personliga och yrkesmässiga identitet, uppskattad till 500 000,00 euro.
 - f) För att ha förorsakat "förlorade möjligheter".
- förplikta ECB, genom dess tillförordnade ordförande, att betala ersättning till Anna Nardi för ekonomisk skada bestående av faktisk skada och utebliven vinst, för ideell skada och ersättning för "förlorade möjligheter", beräknade enligt de kriterier som anges i de relevanta kapitlen och punkterna i förevarande ansökan, genom betalning av följande belopp 1) 1 538 808,12 euro för ekonomisk skada, 2) 500 000,00 euro för ideell skada, (3) och därmed totalt 2 038 808,12 euro.
- i andra hand, förplikta ECB, genom dess tillförordnade ordförande, att betala de olika ersättningsbelopp för ovannämnda skador som tribunalen finner skäliga och fastställer under rättegången, efter att tribunalen inhämtat ett sakkunnigutlåtande i enlighet med artikel 70 i rättegångsreglerna för Europeiska unionens domstol,
- att betala det tilläggsbelopp som tribunalen finner skäligt som ersättning för "förlorade möjligheter",
- att betala dröjsmålsränta som ska beräknas från och med den 12 mars 2020, den dag då skadan inträffade, fram till att ersättning faktiskt erlagts,
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Den första grunden avser ECB:s ansvar enligt artikel 340 tredje stycket FEUF och artikel 2043 i den italienska civillagen för den ekonomiska och ideella skada som förorsakats sökanden själv. I grunden anges beloppen för de skador som lidits.

2. Den andra grunden rör omfattningen av den materiella, ideella och förlorade möjligheten som sökanden påstår sig ha lidit och förklarar de principer som tillämpats för att fastställa dessa.
3. Den tredje grunden avser de principer som följer av unionsdomstolarnas praxis, särskilt dom av den 28 oktober 2021, Vialto Consulting/kommissionen, C 650/19 P, dom av den 9 februari 2022, QI m.fl./kommissionen och ECB, T 868/16, och dom av den 21 januari 2014, Klein/kommissionen, T-309/10.

Sökanden har beskrivit de villkor som ska vara uppfyllda för att en EU-institution ska ådra sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar gentemot en EU-medborgare, och har gjort gällande att dessa villkor är uppfyllda om man jämför de unionsrättsliga bestämmelser som reglerar ECB, organen och deras funktioner. Sökanden har därvidlag även åberopat den sakkunniges slutsats i det sakkunnigutlåtande som avlagts under ed som bifogats ansökan. ECB:s överträdelse av EU:s primär- och sekundärrätt och ECB:s ordförandes kränkningar och maktmissbruk betonas. Sökanden har gjort gällande att ECB, genom sin ordförande, den 12 mars 2020 åsidosatte artikel 127 FEUF, kapitel 2 med rubriken "Monetär politik", artiklarna 3, 10, 11, 12, 13 och 38 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken samt artikel 17 punkterna 17.2 och 17.3 i den förordning som antogs genom ECB:s beslut av den 19 februari 2004⁽¹⁾.

4. Den fjärde grunden syftar till att kvantifiera, motivera och dokumentera den ekonomiska skada som sökanden lidit (faktisk skada och utebliven vinst).
5. Den femte grunden syftar till att kvantifiera, motivera och dokumentera de skador som uppkommit för sökanden till följd av psykiskt lidande, samt skador för sökandens anseende och hennes personliga och yrkesmässiga identitet.
6. Den sjätte grunden syftar till att beskriva och motivera skador i form av "förlorade möjligheter" samt att styrka dessa skador genom presumtioner och sannolikhetsberäkningar. Det yrkas även att domstolen ska göra en skälighetsbedömning av dessa skador.
7. Den sjunde grunden rör principer i Europeiska unionens rättspraxis avseende ideell skada som unionsinstitutionerna vållat unionsmedborgarna, särskilt i tribunalens dom av den 12 september 2007 i mål T-250/04, Combescot mot kommissionen.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens beslut av den 19 februari 2004 om antagande av arbetsordningen för Europeiska centralbanken (ECB/2004/2) (EUT L 80, 2004, s. 33), i dess lydelse enligt Europeiska centralbankens beslut ECB/2014/1 av den 22 januari 2014 om ändring av beslut ECB/2004/2 om antagande av arbetsordningen för Europeiska centralbanken (EUT L 95, 2014, s. 56).

Talan väckt den 10 mars 2023 – Biogen Netherlands mot kommissionen

(Mål T-137/23)

(2023/C 179/85)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Biogen Netherlands BV (Badhoevedorp, Nederländerna) (ombud: advokaten C. Schoonderbeek)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 12 december 2022 C(2022) 9544 (final) om godkännande för försäljning enligt förordning (EG) nr 726/2004⁽¹⁾ av humanläkemedlet "Dimethyl Fumarate Teva – dimetylfumarat", och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.